

и на руския генераленъ шабъ, който възъ основа на тѣхъ е далъ южнитѣ граници на Санъ-Стефанска България. И дѣйствително, чъртежитѣ, работени отъ Пашовъ и Д-ръ Стамболски (прѣзъ 1868 г.) съвпадали съ тия на Санъ-Стефанскитѣ южни граници.

Пашовъ умрѣлъ нежененъ и оставилъ прями наслѣдници братята си х. Михаилъ и Костаки х. Янко Пашови и сестра си Мария, по мжжъ Димитъръ Милкова. Тѣ опълномощаватъ руския генералъ, по народность българинъ, Кесяковъ да прибере оставеното наслѣдство, отъ което, вънъ отъ имотитѣ на Пашовъ въ Одеса и Петербургъ, се добила сумата 650,000 рубли (1 милионъ и 950,000 лева). За недосъобразнитѣ суми, които билъ опълномощенъ да събере, Кесяковъ не далъ никаква смѣтка. Други 100,000 рубли (около 10,000 лири), като прѣдзначени за родния градъ на Пашова, а именно за училища и стипендии, Кесяковъ внесълъ на свое име въ руската правителствена банка, и, въпрѣки нееднократнитѣ покани отъ наслѣдницитѣ, избѣгвалъ да даде смѣтка. Едвамъ малко прѣди смъртъта му, Сливенската община успѣла да осигури половината отъ тая сума въ недвижимъ имотъ — часть отъ сгради къмъ „Хотелъ България“ въ София (срѣщу двореца, между хотела и финансовото министерство), построени, както и самия хотелъ, отъ Кесяковъ съ Пашови пари. — Отъ лихвитѣ на подаренитѣ отъ Пашовъ пари на Сливенската община било съградено едно „дѣвическо училище“ въ Сливенъ, нарѣчено на името на тоя рѣдъкъ и бѣлѣжитъ сливенски дарителъ.

Единъ отъ племенницитѣ на Х. Мина Пашовъ е *Д-ръ К. Пашовъ* въ София, възпитаникъ на Robert College, специализиралъ по очнитѣ болести въ Франция, Германия и Англия. Той е написалъ първата у насъ *Хигиена на очитѣ*, публикувалъ е множество научни трудове на разни езици и е членъ на разни научни дружества. По-извѣстенъ е, обаче, живущиятъ сега въ Сливенъ *Мина Д. Милковъ*, който е кръстенъ на името на вуйчо си. Той е една интересна личностъ. Слѣдвалъ е въ Николаевъ, Robert College и Парижъ. Участвувалъ е въ сърбско-българската война като доброволецъ въ студенческия легионъ. По едно врѣме билъ учителъ въ Пашовото училище, бившъ сътрудникъ на сливенскитѣ списания „Разсъмване“ и „Животъ“. Неговиятъ братъ *Д-ръ Иванъ Д. Милковъ*, свършилъ правнитѣ науки въ Брюкселъ и установенъ адвокатъ въ Стара-Загора, е билъ убитъ прѣзъ балканската война (1912) при Калфа-къой между Деркосъ и Чаталджа.

* * *

Прѣди да завършимъ този отдѣлъ, длѣжни сме да кажемъ нѣколко думи и за заслужилия по просвѣтното дѣло